SCI-CONF.COM.UA

INNOVATION AND DEVELOPMENT IN WORLD SCIENCE

PROCEEDINGS OF XII INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE SEPTEMBER 14-16, 2026

ZURICH 2026

INNOVATION AND DEVELOPMENT IN WORLD SCIENCE

Proceedings of XII International Scientific and Practical Conference

Zurich, Switzerland

14-16 September 2026

Zurich, Switzerland

2026

UDC 001.1

The 12th International scientific and practical conference "Innovation and development in world science" (September 14-16, 2026) MDPC Publishing, Zurich, Switzerland. 2026. 283 p.

ISBN 978-3-954753-21-5

The recommended citation for this publication is:
Petrenko T. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Innovation and development in world science. Proceedings of the 12th International scientific and practical conference. MDPC Publishing. Zurich, Switzerland. 2026. Pp. 21-27. URL: https://sci-conf.com.ua/xii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-innovation-and-development-in-world-science-14-16-veresnya-2026-tsyurih-shvejtsariya-arhiv/.

Editor
Komarytskyy M.L.
Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: zurich@sci-conf.com.ua

homepage: *https://sci-conf.com.ua*

©2026 Scientific Publishing Center "Sci-conf.com.ua" ®
©2026 MDPC Publishing ®
©2026 Authors of the articles

19. ***Orlov H. O., Myronenko O. V., Rokhmistrov D. V., Goncharenko A. V., Tkachenko M. V., Myronenko I. V., Zyman Z. Z.*** 101
STRUCTURAL EVOLUTION OF JARCHO-SYNTHESIZED HYDROXYAPATITE FROM ROOM TEMPERATURE TO 1150 °C BY RIETVELD REFINEMENT: A SYNTHETIC-HA REFERENCE FOR BIOGENIC HYDROXYAPATITE THERMAL STUDIES

20. ***Вороненко С. Г.*** 108
МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ В ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ: ВІД ЗАДАЧІ З ПІДРУЧНИКА ДО СИТУАЦІЇ З РЕАЛЬНОГО ЖИТТЯ

21. ***Мазурок О. О., Педченко В. А., Злочевська К. В.*** 113
ТРИ ЗАДАЧІ НА ОБЧИСЛЕННЯ СУМИ

PEDAGOGICAL SCIENCES

22. ***Hnativ A.*** 120
METHODOLOGICAL FOUNDATIONS FOR FORMING FOREIGN LANGUAGE COMMUNICATIVE COMPETENCE OF LEARNERS IN PENITENTIARY INSTITUTIONS

23. ***Tagiyeva E. S.*** 126
INTERACTIVE MODEL OF LANGUAGE EDUCATION IN A SPORTS ACADEMY: HUMANITARIAN AND INCLUSIVE ASPECTS (CASE STUDY OF PARADJUDOIST'S REHABILITATION)

24. ***Вергелес О. І.*** 143
РЕЗУЛЬТАТИ ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СУСПІЛЬСТВІ» КУРСУ ІНФОРМАТИКИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

25. ***Дяченко І. І.*** 150
ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ЕТАПИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ НГУ ДО ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

26. ***Мариківська Г. А., Будянська В. А.*** 155
ТРАНСФОРМАЦІЯ ЮРИДИЧНОГО ДОКУМЕНТА В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

27. ***Шпанюк К. В.*** 162
СУПЕРВІЗІЯ У ДОКТОРСЬКІЙ ОСВІТІ КНР: ВІД ПЕРСОНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ DAOSHI ДО РОЗПОДІЛЕНИХ ЗАПОБІЖНИКІВ

28. ***Штельмах Г. Б., Поліщук О. Б.*** 167
ФОРМУВАННЯ ДІАЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

УДК 340.13:004.9

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЮРИДИЧНОГО ДОКУМЕНТА В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Мариківська Галина Анатоліївна
к.пед.н., доцент
Харківський національний
університет внутрішніх справ
м. Харків, Україна
Будянська Вікторія Анатоліївна
к.пед.н., доцент
Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця
м. Харків, Україна

Вступ. Цифровізація юридичної діяльності є важливою складовою розвитку сучасної правової системи. Вона охоплює впровадження інформаційних технологій у процес підготовки правових документів, пошуку й опрацювання нормативно-правової інформації, взаємодії з клієнтами та державними установами, здійснення електронного документообігу, а також організації судового провадження.

Необхідність цифрової трансформації правничої сфери пов’язана насамперед зі стрімким зростанням кількості юридичної інформації та потребою забезпечити оперативний доступ до неї. У своїй професійній діяльності сучасні юристи активно застосовують електронні правові ресурси, автоматизовані системи роботи з документами, хмарні технології, інструменти штучного інтелекту та електронний цифровий підпис. Використання таких технологій сприяє зменшенню часу, необхідного для виконання стандартних і повторюваних завдань, підвищує точність юридичної роботи та дає можливість скоротити адміністративні витрати.

Для України цифровізація юридичної сфери має особливу актуальність, оскільки в державі активно впроваджуються електронне судочинство, онлайн-сервіси державних органів та цифрові засоби комунікації між

громадянами, підприємствами й органами влади. Разом із перевагами цифрова трансформація породжує низку нових проблем і ризиків. Серед них важливе місце посідають захист персональної інформації, протидія кіберзагрозам, збереження адвокатської таємниці та визначення допустимих правових меж застосування технологій штучного інтелекту.

Таким чином, цифровізацію юридичної діяльності варто розглядати не лише як актуальний напрям сучасного розвитку, а і як необхідну передумову підвищення ефективності, доступності та якості правничих послуг. Водночас процес цифрової трансформації має здійснюватися на основі належного нормативно-правового забезпечення та з обов'язковим дотриманням вимог щодо захисту й безпеки цифрової інформації.

Документознавство відіграє вагому роль у правовій сфері, адже забезпечує процеси створення, належного оформлення, реєстрації, систематизації, зберігання та подальшого використання документів, які виступають основним засобом фіксації юридично важливої інформації.

Мета дослідження – дослідити трансформацію юридичного документа в умовах цифровізації.

Завдання дослідження: охарактеризувати поняття, види та основні функції юридичних документів; проаналізувати вимоги до форми, змісту та оформлення юридичних документів; проаналізувати процес цифровізації документообігу та її вплив на діяльність юридичних установ; проаналізувати процес переходу від паперових до електронних документів; проаналізувати процес використання цифрових технологій в роботі правничих інституцій; розкрити поняття електронного документа; розкрити юридичну силу та доказове значення електронних документів; визначити проблеми та ризики цифровізації юридичного документознавства.

Матеріали та методи. Матеріалами дослідження стали нормативно-правові акти України, наукові праці та навчальні видання з юридичного документознавства, електронного документообігу, цифровізації правничої діяльності, а також наукові публікації, присвячені використанню

цифрових технологій у правовій сфері.

У процесі дослідження використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів. За допомогою аналізу та синтезу визначено основні підходи до розуміння юридичного та електронного документа, їхніх функцій і властивостей. Порівняльний метод застосовано для зіставлення паперової та електронної форм юридичних документів. Системний метод дав змогу розглянути юридичний документ як складову цифрового документообігу та правничої діяльності. Застосування зазначених методів дало можливість комплексно дослідити трансформацію юридичного документа в умовах цифровізації та визначити основні проблеми й перспективи розвитку юридичного документознавства.

Результати та обговорення. *Юридичний документ* – це документ, який містить інформацію правового характеру, оформлений відповідно до встановлених вимог і має юридичне значення. Він може підтверджувати певні факти, засвідчувати права та обов'язки, встановлювати, змінювати або припиняти правовідносини. Як наголошує А. Грищук, «юридичний документ – це загальне, збірне поняття. Його основними властивостями є юридична сила та юридичне значення. Саме ці ознаки юридичного документа дозволяють йому бути належним доказом зафіксованої інформації. Залучення до правового регулювання також пропонується тлумачити як характерну рису юридичного документа» [1, с. 37]. Автор також зазначає, що поняття «юридичний документ» можна розуміти у вузькому та широкому сенсах: «У широкому значенні під ним розуміється будь-який документ, залучений до правового регулювання за допомогою юридичної діяльності учасників правових відносин, до форми та змісту якого пред'являються відповідні вимоги. У вузькому значенні під юридичним документом розуміється акт практичної діяльності учасників правових відносин, складений відповідно до вимог юридичної техніки з метою підтвердження суб'єктивних юридичних прав та суб'єктивних юридичних обов'язків та (або) юридичних фактів (складів)» [1, с. 37].

На думку І. В. Царьової, юридичний документ – це письмовий акт, що складається відповідно до правових вимог, містить правову інформацію та встановлює, розвиває, змінює або припиняє правовідносини чи фіксує юридично значущі факти й дії [3].

До юридичних документів належать, зокрема, закони, укази, постанови, договори, позовні заяви, судові рішення, довіреності, акти, протоколи та інші документи.

Основними ознаками юридичного документа є такі: правова значущість (документ породжує або підтверджує юридичні наслідки); офіційність (створюється уповноваженою особою чи органом); наявність обов'язкових реквізитів (необхідних відомостей) тощо; достовірність і доказовість (інформація може використовуватися для підтвердження юридично значущих обставин); відповідність законодавству та встановленим правилам оформлення.

До основних видів належать: нормативно-правові акти (закони, кодекси, постанови, укази, накази та інші акти, що містять загальнообов'язкові правові норми); договори (угоди між сторонами, які визначають їхні права та обов'язки); заяви та звернення (письмові документи, за допомогою яких особа звертається до органу, установи чи іншої особи з певним проханням або вимогою); позовні заяви (документи, якими особа звертається до суду для захисту порушеного або оспорюваного права); скарги (документи для оскарження рішень, дій або бездіяльності органів чи посадових осіб); довіреності (документи, що підтверджують повноваження однієї особи діяти від імені іншої); акти (документи, що фіксують певний факт, подію, стан або результат дії (наприклад, акт приймання-передачі); протоколи (документи, у яких фіксується перебіг і результати засідань, зборів або інших процедурних дій); заповіти (документи, у яких особа визначає розпорядження своїм майном на випадок смерті); рішення та судові документи (судові рішення, ухвали, вироки, накази та інші документи, що видаються судами); свідоцтва та посвідчення (документи, що підтверджують певний юридичний факт або статус, наприклад свідоцтво про народження чи шлюб); корпоративні

документи (статути, протоколи загальних зборів, рішення учасників, положення та інші документи юридичних осіб).

До кожного юридичного документа висуваються вимоги до форми, змісту та оформлення.

Вимоги до форми юридичного документа передбачають його складання у письмовому вигляді – на паперовому носії або в електронній формі, якщо така можливість передбачена законодавством. Документ повинен бути оформлений належним суб'єктом, тобто складений або підписаний особою, яка має відповідні повноваження. Обов'язковою умовою є також наявність необхідних реквізитів і підпису уповноваженої особи. В електронних документах для підтвердження їхньої юридичної сили може застосовуватися кваліфікований електронний підпис. Для окремих видів правочинів законодавство встановлює спеціальні вимоги до форми, зокрема необхідність нотаріального посвідчення, державної реєстрації чи дотримання іншої визначеної процедури.

Щодо змісту, юридичний документ має чітко встановлювати права, обов'язки та відповідальність його учасників. Положення документа мають бути сформульовані конкретно, зрозуміло та однозначно, відповідати чинному законодавству й містити всі необхідні фактичні обставини та юридично значущі відомості. Окремі положення документа не повинні суперечити одне одному. За необхідності в документі слід визначати строки та порядок виконання передбачених обов'язків, а також можливі наслідки їх невиконання. Якщо це має юридичне значення, документ також мусить містити посилання на відповідні нормативно-правові акти.

Вимоги до оформлення полягають у тому, що юридичний документ має бути чітко структурований, логічно послідовний і грамотно викладений. Його оформлення повинно відповідати встановленим правилам діловодства, а сам документ має бути належним чином датований і пронумерований.

У сучасних умовах відбувається активна цифровізація документообігу, що передбачає поступову заміну традиційних паперових способів створення, оброблення, зберігання та передачі документів цифровими технологіями й

електронними форматами. Основними напрямами цього процесу є перехід до електронного документообігу, автоматизація роботи з документами, використання електронного підпису, забезпечення електронного обміну документами, їх цифрового зберігання та архівування. Важливе значення також мають інтеграція інформаційних систем, застосування хмарних технологій, посилення інформаційної безпеки, а також використання штучного інтелекту й засобів автоматизованого аналізу даних.

Під юридичним документом в електронній формі розуміють «об'єкт, що містить інформацію, яка має смислове значення та існує лише в електронному середовищі» [2, с. 205]. Під електронним середовищем розуміють «систему об'єктів (комп'ютерних засобів і систем), які взаємодіють на основі формальних правил (архітектури, стандартів, технічних параметрів пристроїв, мови програмування тощо) обробки, зберігання та передавання інформації, поданої в цифровій формі» [2, с. 205].

Іншими словами, електронний документ – це документ, інформація в якому зафіксована у вигляді електронних даних і який містить необхідні реквізити, зокрема електронний підпис.

Електронний підпис – це електронні дані, які додаються до іншої електронної інформації або логічно з нею пов'язані та використовуються для підтвердження особи того, хто підписує документ. Основна роль електронного підпису полягає в тому, що він забезпечує ідентифікацію того, хто підписує, підтвердження цілісності документа та засвідчення факту його підписання. У разі використання кваліфікованого електронного підпису його юридична сила прирівнюється до власноручного підпису, якщо закон не встановлює винятків. Електронний підпис особливо важливий під час укладання договорів, подання заяв і звітності до державних органів, ведення бухгалтерського обліку, отримання адміністративних послуг та здійснення інших юридично значущих дій в електронній формі.

Цифровізація документообігу дає змогу скоротити витрати й час на роботу з документами, підвищити оперативність обміну інформацією,

зменшити обсяг паперової документації та посилити контроль за виконанням управлінських процесів.

Але, незважаючи на переваги цифровізації, є і ризики. Серед таких ризиків можна назвати кібератаки та витік конфіденційної інформації, порушення права на приватність, технічні збої, цифрова нерівність, залежність від інформаційної інфраструктури, ризик помилок алгоритмів та систем штучного інтелекту, необхідність належного правового регулювання електронних доказів і цифрових процедур.

Висновки. Цифровізація документообігу є одним із ключових напрямів трансформації сучасних організацій, що забезпечує підвищення ефективності управлінських процесів, оперативності обміну інформацією та прозорості роботи з документами. Перехід від паперового до електронного формату сприяє скороченню часових і фінансових витрат, мінімізації ризиків втрати документів та спрощенню контролю за їх рухом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Грищук А.Б Юридичний документ: поняття, особливості, види/ Науковий вісник Ужгородського національного університету, 2025. Серія ПРАВО. Випуск 91, частина 3. С 35-40.

2. Сезонов В.С. Поняття документа в юриспруденції / Право і безпека, 2021. № 3 (82). С. 200-208.

3. Царьова І. В. Сучасні виклики юридичного документознавства : навч. посіб. Дніпро : Дніпровський державний університет внутрішніх справ, 2025. 152 с.